

landbon till egendomens bruk, der den lega ej längre stått inne, än i 17 Kap. Jorda-balken sägs; så ock om ersättning, der den gäldas bör, för hvad sålunda till landbon lemnadt blifvit.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1867.

N:o 50.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 Maj 1867.

— — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i fråga om en författning angående villkoren för utmätning af vexande gröda.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 65).

S. A. K.

Ehuru icke något tvifvel torde förefinnas derom, att vexande gröda är att betrakta såsom en del af den fasta egendom hvarå den befinnes, liksom skog, och således icke är hänförlig till lösegendom, en regel af doktrinell art åt hvilken vår lag icke, såsom vissa utländska, gifvit särskildt uttryck, har likväl, i anseende dertill att berörda egenskap hos gröda i och med dess afbergande nödvändigt upphör, och tidpunkten härför lätt kan beräknas, det blifvit brukligt att taga vexande gröda i mät, till och med att försälja densamma, innan den visshet om dess verkliga värde kan vara för handen, som är af den framtida mognaden och lyckliga inbergningen beroende; och ehuru våra utsökningslagar icke gifva stöd för ett sådant förfarande, har man dertill sökt en anledning i det förhållande, att i allmänhet eventuella rättigheter och anspråk lagligen kunna blifva föremål för frivillig eller tvungen öfverlåtelse. Men i jemförelse med den förlust och de olägen-

heter, en dylik utmätningssätgård kan tillskynda gäldenären såväl som andra, hvilkas rätt är deraf beroende, och hvilka icke böra lida till följd deraf, att de icke hastat att söka en otidig realisering af en tillgång, som till sin natur icke ännu är annat än ämne till en tillgång, måste den olägenhet, som för en fordringsegare kunde uppstå af ett förbud mot dylik realisation, anses ganska ringa, såsom medförande allenast nödvändighet för honom att afvakta en lämpligare tidpunkt, hvars infallande kan på det aldrig närmaste beräknas.

På dessa skäl och med anledning af derom hos Riksdagen väckt förslag, har Riksdagen för sin del beslutat en författning, hvarigenom förordnas som följer:

”Vexande gröda må ej i mät gå annorledes än i sammanhang med egande- eller nyttjanderätten till den jord, hvarå den vexer.”

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1867.

N:o 51.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 Maj 1867.

— — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, om upprättande af en fullständig tablå öfver Statsverkets ställning.

(Första Kammarens Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 13)

S. A. K.

Hos Riksdagen har förslag blifvit väckt om upprättande af en fullständig tablå öfver Statsverkets ställning.

Den Riks-stat, som vid riksdagarne upprättas, och de bokslut, som vederbörande embetsverk hafva att öfver Statsförvaltningen framlägga, innefatta väl fullständiga öfversigter af Statsverkets inkomster och utgifter samt kunna